

บันทึกท้ายพระราชกำหนด
พระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบ
จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

พระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีเจตนารมณ์เพื่อให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ โดยคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๔ เพื่อให้พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔ สำคัญ มีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๒๖ ก วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลกระทบเป็นวงกว้างและยาวนานกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม ส่งผลให้ความเสี่ยงด้านเครดิตในระบบการเงินของประเทศปรับสูงขึ้นมาก แม้ในช่วงที่ผ่านมาภาครัฐจะดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้น แต่ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจำนวนมากจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการฟื้นตัว และต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถกลับมาประกอบธุรกิจได้ จึงจำเป็นต้องมีมาตรการทางการเงินเพื่อสร้างสภาพคล่องเพิ่มเติมแก่ผู้ประกอบการให้สอดคล้องกับวัฏจักรการฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจโลก รวมถึงมีมาตรการลดภาระหนี้ของผู้ประกอบการ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการอินทรีพียูสินชำระหนี้แก่สถาบันการเงินโดยมีเงื่อนไขซื้อคืนในราคาที่โอนไปและมีสิทธิเข้าทรัพย์สินนั้นกลับไปใช้ประกอบธุรกิจเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดสภาพขาดสภาพคล่องหรือผิดนัดชำระหนี้ อันจะส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินของสถาบันการเงิน และต่อเสถียรภาพทางการเงินและความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างรุนแรง การดำเนินมาตรการดังกล่าวจึงต้องกระทำโดยเร่งด่วนเพื่อป้องกันมิให้ปัญหาลุกลามบานปลาย จึงเข้าลักษณะเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๙ มาตรา สำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดนิยามความหมายของคำว่า สถาบันการเงิน หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันการเงินและสถาบันการเงินเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินซึ่งประกอบธุรกิจให้สินเชื่อ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม มีหน้าที่และอำนาจดำเนินการตามวิธีที่บัญญัติไว้ในพระราชกำหนดนี้เพื่อช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินเป็นการเฉพาะคราว เพื่อให้สถาบันการเงินนำไปให้ผู้ประกอบการธุรกิจกู้ยืม หรือเพื่อใช้ประโยชน์ตามที่กำหนดในพระราชกำหนดนี้ ภายในวงเงินไม่เกินสามแสนห้าหมื่นล้านบาท (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้สถาบันการเงิน ผู้ประกอบการธุรกิจเจ้าของทรัพย์สินอันเป็นหลักประกัน และบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจำนอง การจดทะเบียนสัญญาหลักประกันธุรกิจ การโอนทรัพย์สินเพื่อชำระหนี้ การโอนทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันเพื่อชำระหนี้ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๖)

๕. กำหนดมาตรการสนับสนุนให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการธุรกิจ โดยให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจกู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินเพื่อสถาบันการเงินนำไปให้ผู้ประกอบการธุรกิจกู้ยืมตามที่กำหนด ตามที่กำหนดในหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ภายในวงเงินไม่เกินสองแสนห้าหมื่นล้านบาท และอาจกู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินเพิ่มเติมได้โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแต่ต้องไม่เกินวงเงินที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง คือไม่เกินสามแสนห้าหมื่นล้านบาท (มาตรา ๘)

๖. เงินที่สถาบันการเงินยื่นคำขอกู้ยืมเงินต่อธนาคารแห่งประเทศไทยต้องนำไปใช้ให้กู้ยืมแก่ผู้ประกอบการธุรกิจที่ไม่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงิน หรือมีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินที่จะให้กู้ยืมไม่เกินห้าร้อยล้านบาทหรือจำนวนมากกว่านั้นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด (มาตรา ๑๐)

๗. กำหนดให้สถาบันการเงินดำเนินการให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ประกอบการธุรกิจตามมาตรา ๑๐ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๑)

๘. กำหนดให้สถาบันการเงินชำระเงินคืนที่ได้กู้ยืมพร้อมดอกเบี้ยแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับเงินกู้ หรือระยะเวลายาวกว่านั้นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด (มาตรา ๑๒)

๙. กำหนดให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมมีวัตถุประสงค์ หน้าที่ และอำนาจในการค้าประกันสินเชื่อที่สถาบันการเงินให้ผู้ประกอบการธุรกิจกู้ยืมตามพระราชกำหนดนี้ด้วย ซึ่งรับภาระไม่เกินร้อยละสี่สิบของวงเงินสินเชื่อทั้งหมดที่สถาบันการเงินแต่ละแห่งได้ให้เงินกู้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจตามมาตรา ๑๑ และมีการค้าประกันโดยบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมตามมาตรา ๑๓ (มาตรา ๑๓)

๑๐. กำหนดมาตรการสนับสนุนการรับโอนทรัพย์สินหลักประกันเพื่อชำระหนี้ โดยให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจให้กู้ยืมแก่สถาบันการเงินเพื่อใช้ดำเนินการตามหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ภายในวงเงินไม่เกินหนึ่งแสนล้านบาท และอาจกู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินเพิ่มเติมได้โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแต่ต้องไม่เกินวงเงินที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง คือไม่เกินสามแสนห้าหมื่นล้านบาท (มาตรา ๑๖)

๑๑. กำหนดให้สถาบันการเงินที่จะขอกู้ยืมจากธนาคารแห่งประเทศไทยตามหมวด ๒ นี้ ต้องเป็นสถาบันการเงินที่ได้รับโอนทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด ซึ่งไม่ขัดต่อหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๗)

๑๒. เมื่อสถาบันการเงินทำสัญญารับโอนทรัพย์สินตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดแล้ว สถาบันการเงินมีสิทธิกู้ยืมจากธนาคารแห่งประเทศไทยตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด ซึ่งภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้สถาบันการเงินยื่นคำขอกู้ยืมเงินได้ไม่เกินจำนวนเงินที่เป็นราคาทรัพย์สินดังกล่าว โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละศูนย์จุดศูนย์หนึ่งต่อปี (มาตรา ๑๘)

๑๓. กำหนดให้สถาบันการเงินชำระคืนเงินที่ได้กู้ยืมตามหมวด ๒ พร้อมดอกเบี้ยแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับเงินกู้ หรือระยะเวลายาวกว่านั้นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

จุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ / จัดทำ